

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.311 van 9 september 2014
in de zaak A. 211.315/IX-8304**

In zake: Aissatou BARRY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cédric Haezebrouck
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Grote Nieuwedijkstraat 417
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT ANTWERPEN

I. Voorwerp van het administratief cassatieberoep

1. Het administratief cassatieberoep, ingesteld op 8 januari 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit nr. 2013/360 van 10 december 2013 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 10.246 van 27 januari 2014 is het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 september 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Cédric Haezebrouck, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de bachelor in de farmaceutische wetenschappen aan de Universiteit Antwerpen.

Zij vraagt teruggave van haar leerkrediet, verloren tijdens het academiejaar 2010-2011, omwille van een overmachtsituatie.

Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 dient zij een verzoekschrift in bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, die het beroep op 10 december 2013 ongegrond verklaart.

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

4. Het enige middel is geput uit de schending van artikel 47, § 3, van het decreet van 14 maart 2008 ‘betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen’ – dat is thans artikel II.204, § 3, van de Codex Hoger Onderwijs – en van artikel II.22 van het decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ – dat is thans artikel II.292, § 1, derde lid, van de Codex Hoger Onderwijs.

Verzoekster betoogt in dat verband dat de bodemrechter heeft geoordeeld dat er geen sprake is van gewettigde afwezigheid op de examens, nu zij voor die examens een nulscore toegekend kreeg, dat die nulscore op een vergissing berust, dat zij doktersattesten bijbrengt waaruit haar onbekwaamheid blijkt voor de periodes waarin de betrokken examens plaatsvonden, dat zij dus wel degelijk door overmacht niet aan de examens heeft kunnen deelnemen, dat zij ook aan de hand van e-mailcorrespondentie met de professoren aantoont dat er voor haar geen aangepaste examenregeling kon worden uitgewerkt en dat derhalve, samengevat, aan de wettelijke voorwaarden voor de teruggave van het leerkrediet is voldaan.

In haar memorie van wederantwoord voegt verzoekster daar nog aan toe, met verwijzing naar een verklaring van de studietrajectbegeleider van de verwerende partij, dat de vermelding van het cijfer ‘0’ op het SISA rapport te wijten is aan “de conversie van studadmin naar SisA” waardoor “examens waarvoor vroeger een (gewettigde) afwezigheid werd geregistreerd, worden omgezet naar nullen” en dat “[de] afwezigheden die destijds op [haar] puntenlijst werden weergegeven [...] dus correct [zijn]”.

5. Net zoals in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen het geval was, verklaart de verwerende partij ook in de huidige cassatieprocedure zich te zullen gedragen naar de wijsheid van de rechter. Zij merkt op dat niet zij, maar de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen bevoegd is om te oordelen over de overmacht en de teruggave van het leerkrediet.

Beoordeling

6. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft geoordeeld dat het leerkrediet ten belope van vijftien studiepunten niet kan worden teruggegeven omdat “een teruggave van leerkrediet enkel mogelijk is voor die opleidingsonderdelen waarvoor geen credit werd behaald of waarvoor niet alle examenkansen door overmacht benut konden worden” en omdat geen overmacht is aangetoond op volgende grond:

“Uit het resultatenrapport blijkt dat verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen een cijfer heeft bekomen voor beide examenkansen, wat normaal deelname impliceert. Voor de opleidingsonderdelen ‘Farmaceutische microbiologie’ (7 studiepunten), ‘Farmaceutische chemie’ (4 studiepunten) en ‘Anatomie & fysiopathologie II’ (4 studiepunten) heeft verzoekende partij het cijfer ‘0’ gekregen.”

7. Hiertegen keert zich het middel.

In de toelichting op het middel wordt onder meer betoogd dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen bij zijn oordeel wat betreft de overmacht, eraan is voorbijgegaan dat de nulscore op een vergissing berust en te wijten is aan een conversiefout en dat hij aldus het begrip overmacht heeft miskend.

8. Het middel slaagt in zoverre. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen brengt in herinnering dat een cijfer “normaal deelname impliceert”. Uit die principiële vaststelling volgt niet noodzakelijk dat een nulcijfer deelname aantoonde. Indien de Raad voor betwistingen inzake studie-

voortgangsbepalingen heeft bedoeld te oordelen dat verzoekster aan de bedoelde examens heeft deelgenomen, blijkt dan ook niet op welke regelmatige gronden hij tot dit oordeel is gekomen. Of een nulcijfer dat op een afwezigheid wijst beantwoordt aan een overmachtsituatie, wordt niet onderzocht. Uit de uitspraak van de bodemrechter blijkt immers enkel een verwijzing naar een algemene premisse dat wie een cijfer krijgt, aan de examens heeft deelgenomen, maar blijkt niet op grond van welke feiten en omstandigheden hij tot het oordeel is gekomen dat verzoekster aan de bedoelde examens heeft deelgenomen. Aldus onttrekt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen zich aan het door verzoekster gevorderde onderzoek van de verenigbaarheid van haar individuele situatie met de wettelijke notie overmacht zoals bedoeld in artikel II.204, § 3, van de Codex Hoger Onderwijs en onzegt hij aan de Raad van State de mogelijkheid op de correcte invulling door de bodemrechter van het wettelijk begrip overmacht zijn wettigheidscontrole als cassatierecht uit te oefenen.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het besluit nr. 2013/360 van 10 december 2013 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormeld rechtscollege worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde besluit.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, anders samengesteld.**
- 4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 september 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren